

Teoria de l'aferrament

Abans que la teoria de l'aferrament fos desenvolupada fa més de cinquanta anys pel psicòleg britànic John Bowlby, els indígenes andins ja el practicaven.

«Teoria de l'aferrament, John Bowlby (1969)»

Els seus estudis van demostrar que, amb l'aferrament, els nens creixen amb més seguretat, capaços d'enfrontar millor el temor als estranys, a la foscor i als sorolls forts.

L'Antonia té ja vuit mesos i també és carregada amb el *kunga*. La seva mare vol que ella tingui contacte físic amb la persona que la cuida.

«María José Iturralde, mare»

María José Iturralde:

Llavors em va obrir els ulls una mica aquest nou mètode que per a mi va tenir més sentit, que és el de tenir més contacte físic amb els bebès.

«Per a satisfer les seves necessitats físiques i emocionals»

—L'Antonia dorm amb els seus pares. En sentir a prop el cos de la seva mare, la seva respiració es regula, així com el ritme cardíac i la temperatura. Si l'Antonia dormís sola en una altra habitació, això no ocorreria. La seva mare assegura que aquesta és la millor manera de protegir-la.

«María José Iturralde, mare»

María José Iturralde:

Molta gent té por que aixafaré el meu bebè, que l'asfixiaré. Jo, que ho he fet, el sentit de vigília és tan tan fort que hi ha la mateixa probabilitat que aixafis el teu bebè que tu caiguis del llit.

—Generalment, la societat occidental et diu que un bebè ha d'aprendre a dormir sol des dels primers mesos per a ser independent i perquè sigui més còmode per als pares. Però en aquesta casa així tots dormen millor.

María José Iturralde:

Se'm queden mirant així com: «Òndia, encara dorm amb tu!», com dient: «Es farà una nena molt aferrada a tu». Llavors, la idea és crear el contrari, crear un nen psicològicament fort a l'adulthood o a l'adolescència, quan ells ja estan genèticament disposats a allunyar-se dels pares. Però ara és quan ells necessiten protecció.

«Les figures d'inclinació creen una base de seguretat per a la vida.»

—I és justament en això, en la protecció incondicional, en el que es basa la teoria de l'aferrament: En el contacte físic del bebè amb la mare o amb la persona que el cuida. Així els nens creen en aquests llaços afectius una base segura per a l'exploració.

«Més tard, a partir d'aquestes relacions, el nen crearà models per a relacionar-se amb el món, la qual cosa ajudarà a guiar l'experiència futura i el desenvolupament de la seva personalitat.»

El Nicolás, la Sofia i l'Antonia no només van néixer a la mateixa època, són criats sota la teoria de l'aferrament.